

Reggae garrotxí

Text > RAMON MORENO

La trajectòria del grup garrotxí Relat ha estat certament frenètica. Ha estat finalista del concurs Sona9 i ha estat Grup de Cases de la Música, amb tot el que implica això quant a impuls en l'àmbit nacional i ajuda en el desenvolupament professional. El seu so, però, s'ha desenvolupat damunt els escenaris, amb directes potents i actuacions intenses que ha portat arreu del país i també en una recent gira internacional a França i Holanda, on ha participat en el festival ESNS (Eurosonic Noorderslag), el principal esdeveniment europeu de descobriment i projecció de grups nous.

Els orígens del grup es remunten a l'any 2008, en què una colla d'amics de Tortellà, a la Garrotxa, van decidir muntar un grup que van batejar amb el nom de Tortellinis. Al llarg de deu o onze anys, el grup ha tingut una perseverança i una capacitat musical que s'han projectat al llarg dels deu anys següents. Han fet versions de *pop-rock* ca-

talà, i la seva maduració personal i musical ha evolucionat de manera natural, fins que han creat el nou grup: Relat.

Relat són Nil Gallego (veu), Martí Reig (bateria), Ferran Reig (teclats), Martí Oller (guitarra), Gil Codina (saxo) i Gerard Llavora (baix), i es declaren «influenciats pel moviment juvenil Rude Boy, iniciat a Jamaica en els anys seixanta».

Tres discs senzills han estat el precedent del seu primer llarga durada, *Contratemp*s. Es compon de deu temes en els quals els diferents gèneres tenen una importància rellevant, amb el *reggae* com a base però amb aportacions de sons urbans i negres com el *trap*, el *hip-hop*, el *dancehall*, el *dubstep*, el *drumbass*... Un eclecticisme sonor en favor del ritme i amb la mirada posada a Jamaica.

Però Relat és també un grup que dona importància a les lletres, amb missatges més o menys directes i altres d'intuïts, en què combinen el català i

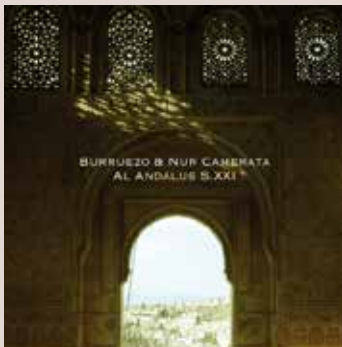
RELAT. *Contratemp*s.
RGB Suports, 2020.
<www.relatoficial.com>

l'anglès. Poden ser textos amb connotacions poètiques («Frases melancòliques surten del cor, versos despulats en el record. Viu-la, gaudeix-la i rima-la, tot el que t'estimes guarda-ho en una poesia», diuen a «Viu-la») o més directes («Canvia la línia, canvia la forma, canvia el discurs, canvia la llei, canvia la norma», canten a «Contratemp»).

Un disc per escoltar però, sobretot, per viure en directe.

ÀNGEL VALENTÍ. *La ciutat de les portes sense pom*. RGB Suports, 2020. <www.facebook.com/leirodrums>

BURRUEZO I NUR CAMERATA. *Al Andalus s. XXI*. Satélite K, 2019. <www.burruezo.org>

Cançó de pau i enyor

Text > RAMON MORENO

El torroellenc Àngel Valentí és un dels bateries més representatius de l'escena musical catalana. La seva trajectòria està lligada al grup Glaucs, però també hem pogut escoltar les seves participacions amb Kabul Babà, Miquel Abras o Cèlia Pallí.

Valentí publica el tema «La ciutat de les portes sense pom» (escrit per

ell mateix i dedicat a la memòria del seu pare, recentment traspasat), en el qual han participat amics i companys de viatge musical i vital, com Jofre Bardagí, Àlex Rexach, José Luis Vadillo, Eduard Font o Jaume Peck Soler. Un projecte ben personal, sensible i emotiu, que vol ser «un regal pòstum fet amb tot el cor».

Espiritualitat i seducció

Text > RAMON MORENO

Pedro Burruezo, barceloní instal·lat a Sant Feliu de Guíxols, va formar part durant les dècades dels vuitanta i noranta del segle passat del grup Claustrofobia, que alguns en aquell moment varen qualificar d'inclassificable. Realment, el grup va ser un dels pioners en les fusions musicals, amb la seva barreja de *pop*, flamenc i electrònica. Amb

el temps, Burruezo ha anat explorant el llegat musical de l'època medieval a la península Ibèrica, novament sense fronteres, en aquest cas religioses.

En el seu nou disc, Pedro Burruezo segueix aquest viatge vital i musical que ens porta sons sufís i flamencs, ambients andalusins i sonoritats per ses. Un viatge espiritual i seductor.